

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 674/2026
10.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Радивојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 1К.бр.145/25 од 25.08.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж1.бр.181/25 од 08.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Радивојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 1К.бр.145/25 од 25.08.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж1.бр.181/25 од 08.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину 1К.бр.145/25 од 25.08.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, па су му за наведена кривична дела утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 10 месеци, а за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 1 године и 2 месеца и новчана казна у одређеном износу од 100.000,00 динара, те је затим окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 10 (десет) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 09.05.2025. године, а окривљени је истовремено и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца рачунајући од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће бити замењена у казну затвора, тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може трајати дуже од 6 месеци.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у одговарајућој здравственој установи које може трајати и дуже од изречене казне, а које ће се обуставити када суд утврди да је престала

потреба за лечењем и чувањем учиниоца у здравственој установи, при чему се време проведено у здравственој установи окривљеном урачунава у време трајања изречене казне затвора. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела, а како је то ближе означено у изреци пресуде. Оштећени ББ и ВВ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу. Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а обавезан је и да надокнади трошкове кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Параћину и Основном суду у Параћину, с тим што ће се о висини истих одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1.бр.181/25 од 08.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Радивојевића и потврђена је пресуда Основног суда у Параћину 1К.бр.145/25 од 25.08.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Марко Радивојевић, због повреде одредбе члана 114. став 2. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуде Основног суда у Параћину 1К.бр.145/25 од 25.08.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж1.бр.181/25 од 08.12.2025. године „тако што ће укинути пресуде наведених судова, односно преиначити исте и ослободити окривљеног“, као и да на седницу већа позове Врховног јавног тужиоца.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду одредбе члана 114. став 2. и 4. ЗКП, оспоравајући при томе начин на који је ради вештачења психичког стања окривљеног формирана комисија вештака састављена од стране др Горана Павловића - психијатра и др Мирјане Милосављевић - психолога, те оспоравајући сам налаз и дато мишљење

вештака истицањем да је преглед окривљеног од стране вештака трајао само 30 минута и да је на главном претресу испитан само вештак психијатар др Горан Павловић, а не и вештак психолог др Мирјана Милосављевић, уз оспоравање закључка суда везано за неопходност изрицања окривљеном мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у одговарајућој здравственој установи, изношењем сопственог закључка да из наведеног налаза и мишљења вештака произилази да у конкретном случају није ни постојала потреба за изрицањем окривљеном наведене мере безбедности. Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, дајући сопствену оцену изведених доказа из које по његовом мишљењу произилази да окривљени није извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, а који наводи браниоца по налажењу овога суда представљају повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепене пресуде побија због повреда одредаба члана 114. став 2. и 4. и члана 440. ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Радивојевића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић